

der anvendelse og er dermed omfattet af aftalens anvendelsesområde.

Udtrykket *person* omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver juridisk person eller enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende*, *foretagende i et område*, *foretagende i det andet område*, *international trafik*, *kompetent myndighed* og *erhvervsvirksomhed*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i aftalen, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i det område, der skal anvende aftalen.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i et af de to områder. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i et område*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til det pågældende område på grund af bopæl, hjemsted, registrering, ledelsens sæde eller ethvert andet lignede kriterium. Udtrykket omfatter også en myndighed, der administrerer et område, herunder sådanne myndigheders underafdelinger eller lokale myndigheder.

Stk. 2 indeholder en særlig regel, som tager højde for det forhold, at Taiwan beskatter fysiske personer efter territorialprincippet. Dette vil sige, at fysiske personer, som er hjemmehørende på Taiwan, kun er skattepligtige til Taiwan af indkomster fra kilder dér. Det er et generelt princip i dobbeltbeskatningsaftaler, at en person ikke anses for at være hjemmehørende hos den ene eller den anden aftalepartner, hvis den pågældende person kun er skattepligtig af indkomst fra kilder dér. Anvendelse af dette princip ville medføre, at ingen fysisk person på Taiwan ville være omfattet af aftalen, og der er derfor indsat en regel om, at begrænsningen ikke gælder for fysiske personer, som er hjemmehørende på Taiwan, så længe Taiwan opret holder territorialbeskatningsprincippet for fysiske personer.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge områder efter disses interne lovgivning (»dobbelt domicil«), og stk. 3-5 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilket område den pågældende person i *aftalens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to områder. En person kan i aftalens for-

stand aldrig være hjemmehørende både i Danmark og på Taiwan. Han kan kun være hjemmehørende et af stederne.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 3, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i aftalen.

For juridiske personer anvendes bestemmelsen i stk. 4 og 5. Et selskab, som ved anvendelse af kriterierne er hjemmehørende i begge områder, skal anses for at være hjemmehørende i det område, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i det ene område udøver i det andet, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil det område, hvor det faste driftssted er beliggende, kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i det andet område kun kan beskattes i det område, hvor foretagendet er hjemmehørende, jf. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 6-månedersfristen er et gensidigt afkald på beskatning i det område, hvor arbejdet finder sted, af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådant indkomst kan herefter kun beskattes i det område, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder dog, at borerigge eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 6 måneder. Det samme gælder, hvis et foretagende udfører tilsynsopgaver i mere end 6 måneder i forbindelse med et bygge-, anlægs- eller installationsarbejde, som finder sted i det andet område. Et foretagende, som leverer konsulentbistand m.v., får fast driftssted i det andet område, hvis virksomheden